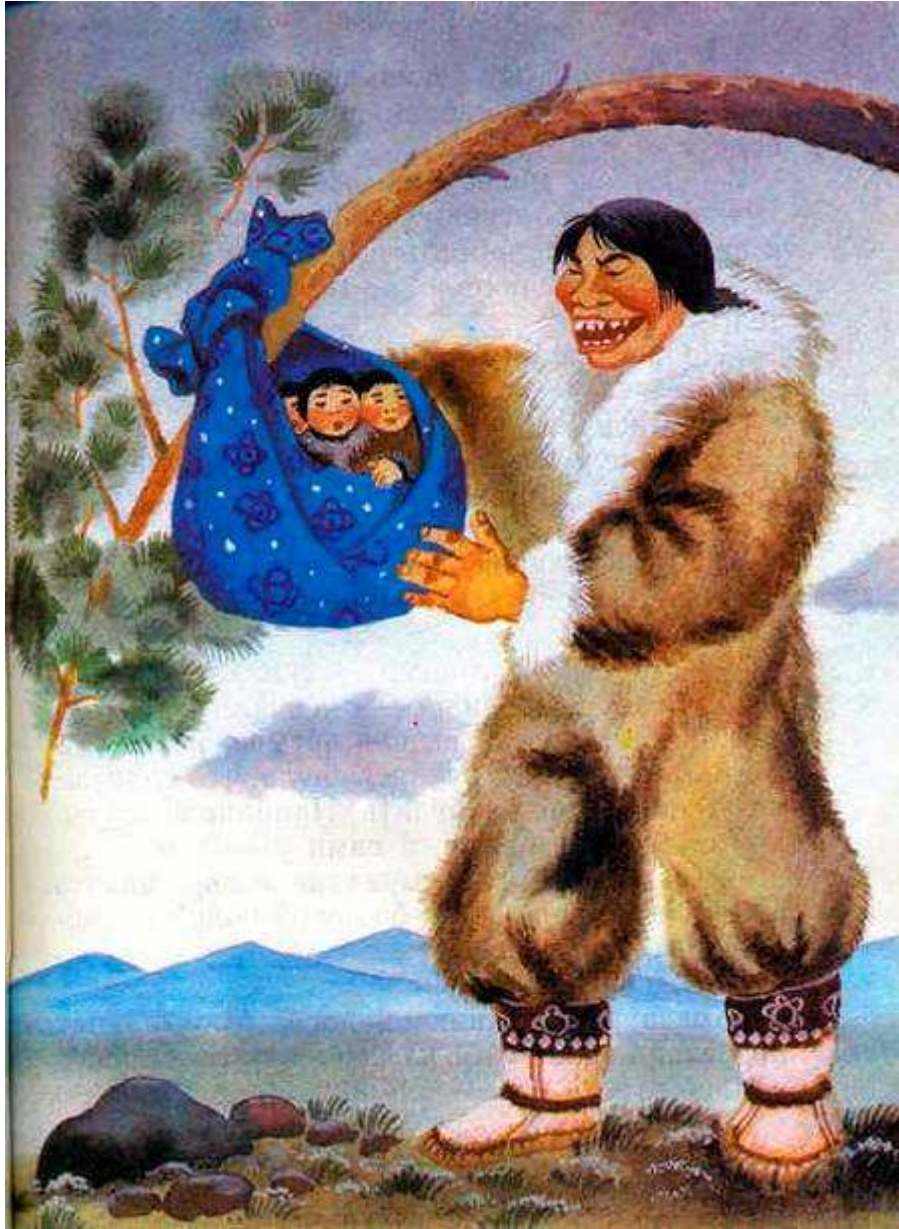
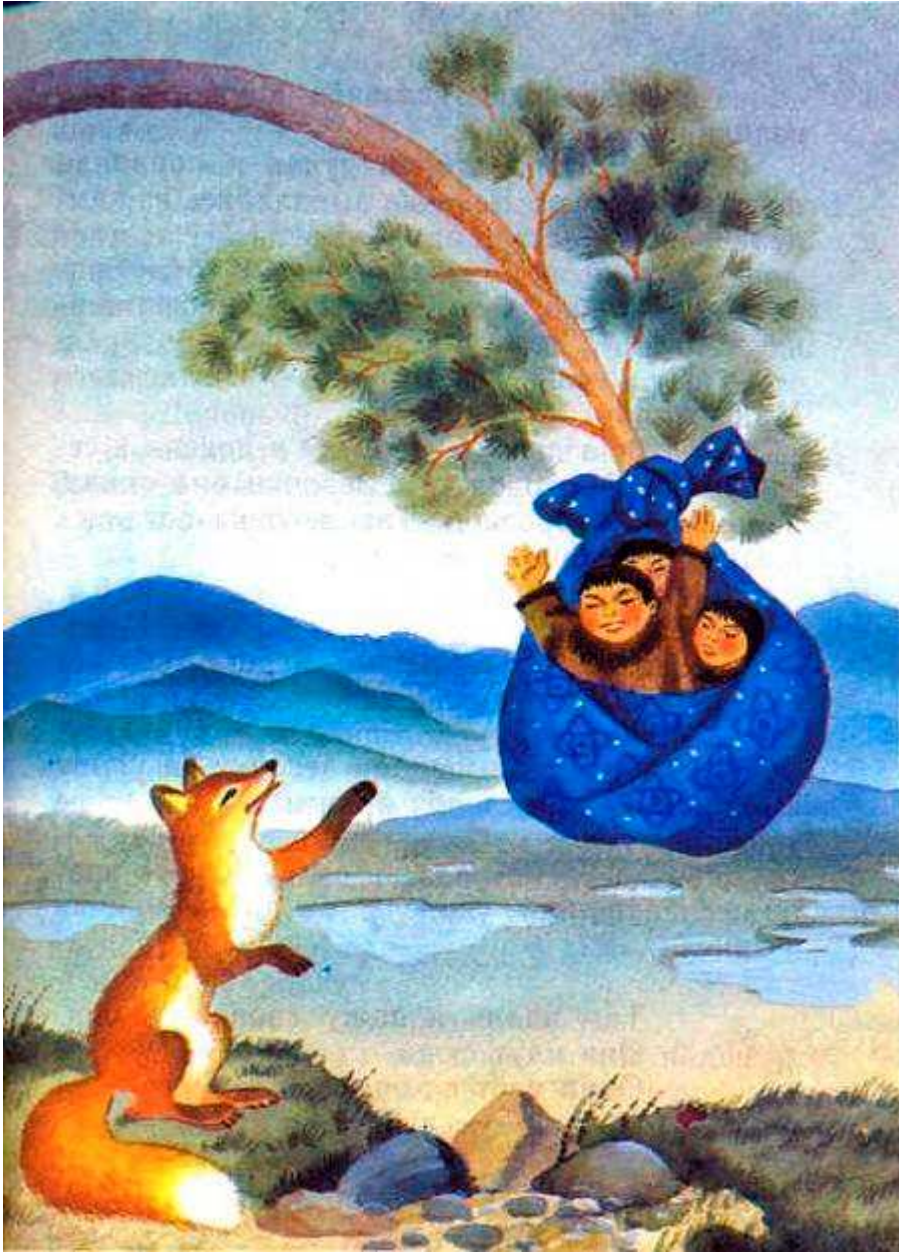

הענקית מיירחפאק

סיפור אסקימוסי
צייר גוסרוב

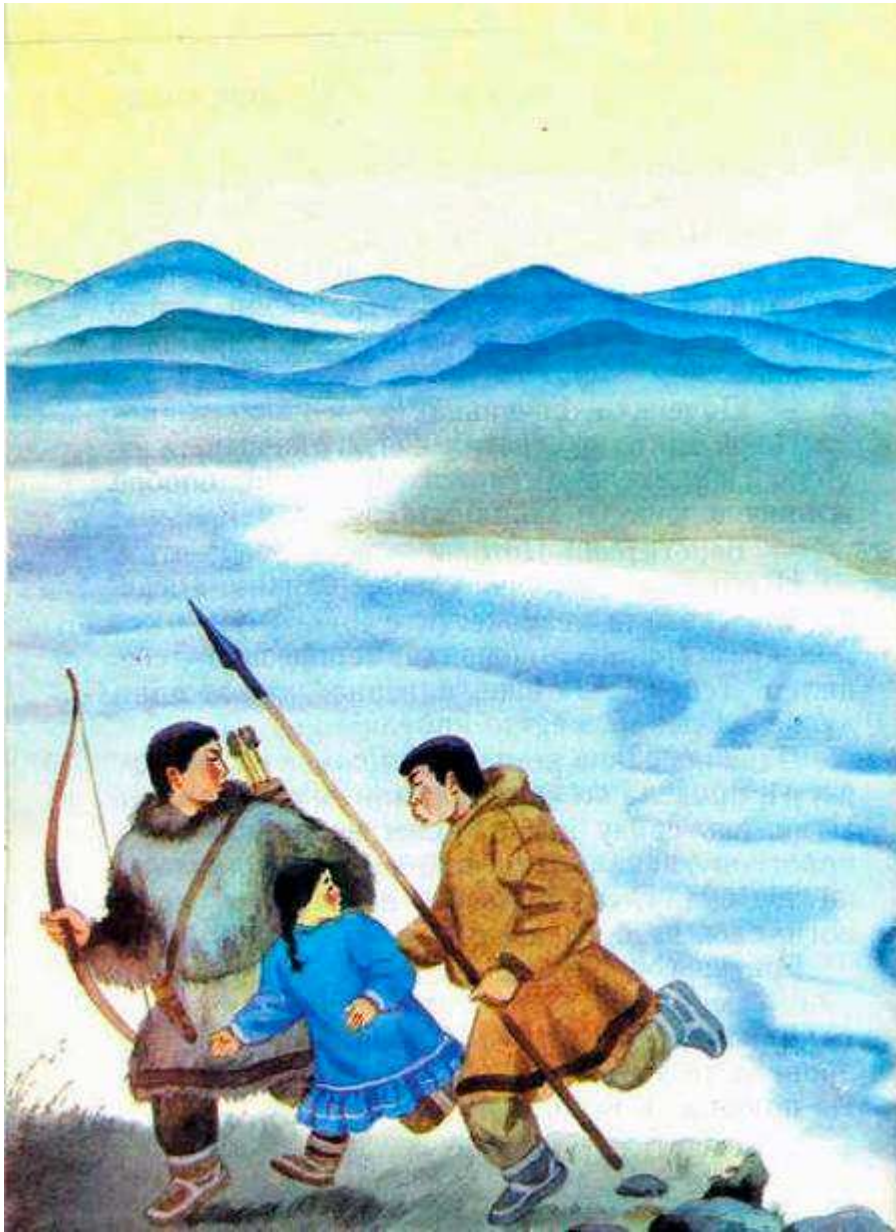
יצאו פעם חמש נערות לטונדרה.
ראתה אותן מיירחפאק, הענקית אוכלת
אדם, השיגה אותן ותפסה. היא
הכניסה אותן לקמלייקה, מעיל ישן
שלה, וקשרה אותן שם. הנערות פחדו
ובכו והענקית ניגשה לעץ ורק אמרה
"עץ תתכופף!"
העץ התכופף ומיירחפאק קשרה את
הקמלייקה עם הבנות לצמרת.
אחר כך אמרה לעץ "עץ תתיישר!" העץ
התיישר והבנות נשארו תלויות עליו.
הענקית השאירה את הבנות על העץ
והלכה לה.

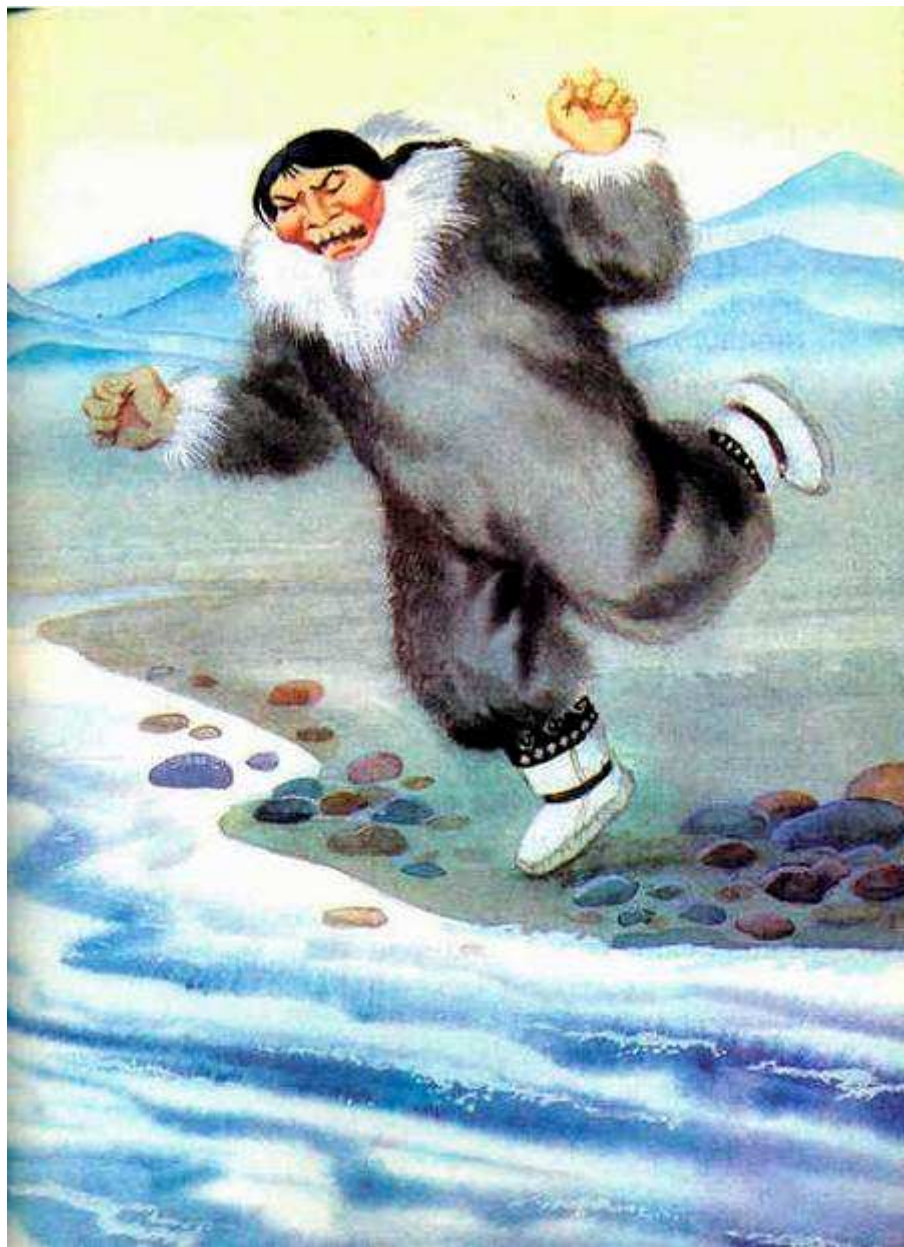
עבר שם דוב גדול. הבנות קראו לו
וביקשו:
"דוב, תעשה טובה. תשחרר אותנו!"
"לא אשחרר" אמר הדוב "כשאנו,
הדובים, באים לחפש לנו מזון, הציידים
שלכם יורים עלינו, הורגים אותנו. לא
אשחרר אתכן." והלך.
ליד העץ עף עורב והבנות קראו גם לו
וביקשו:
"עורב, עורב. רחם עלינו, שחרר
אותנו!"
"לא! לא אשחרר" אמר העורב "כשאנו
באים לירנגה (אוהל) שלכם לאסוף
שאריות מזון, אתם מגרשים אותנו. לא
אשחרר אתכן." ועף הלאה.
עבר שם שועל. ביקשו הבנות:
"שועל, שועל שחרר אותנו."
השועל ריחם על הבנות, ניגש לעץ
ושאל:

אחר כך חתכה את השרוול השני.
הנערה נפלה מהשרוול והתחילה
לבכות כי הסכין פצע אותה בזרת.
"רק אל תהרגי אותי" ביקשה "אל
תאכלי אותי! אעבוד אצלך, אבשל לך
אוכל, אעשה כל מה שתגידי."
"אם כך, אני מסכימה!" אמרה הענקית.
היא לקחה את הנערה ביד והביאה
לירנגה שלה. שם היא הורידה ממנה
בגדים וקרעה אותם לחתיכות, כדי
שהנערה לא תברח. וכך היא שם
נשארה וחיה אצל הענקית.
יום אחד ביקשה:
"דודה, תני לי לצאת קצת החוצה!"
"ואיך תצאי כשאין לך מגפיים ולא
קמלייקה?"
"אלבש אלה שלך" אמרה הנערה.

"ואיך הגעתן לשם?"
"מיירחפאק המכשפה הענקית תפסה
אותנו, קשרה. היא רוצה לאכול אותנו.
אמרה לעץ להתכופף ואחר כך
להתיישר שוב."
"עץ, תתכופף!" אמר השועל. והעץ
התכופף. השועל פתח את הקמלייקה
ויצאו ארבע בנות, והבת החמישית
נשארה ישנה בשרוול כי החברות שלה
לא הצליחו להעיר אותה בשום אופן.
הבנות מילאו את המעיל בגרגירים
מתוקים ורצו מהר הביתה.
בינתיים חזרה מיירחפאק הענקית והיא
כבא הכינה סכין חדה. היא ניגשה לעץ
ואמרה "עץ תתכופף!" וכשהעץ
התכופף היא חתכה קודם שרוול אחד
ומשם נשפכו הגרגירים.
"הו - הו! עיניים, עיניים!" שמחה
הענקית.

המכשפה הסכימה לנערה לצאת
החוצה, אבל קשרה אותה לעמוד של
הירנגה, כדי שלא תברח.
הנערה עמדה בחוץ ופתאום ראתה
מרחוק שני אנשים. היא התחילה
לשיר:
"שם במרחק שני גברים. הם באים
הנה. אחד עם חנית, שני עם קשת
וחצים."
שמעה המכשפה ושאלה:
"מה את שרה, ילדה?"
"זה ככה סתם. נזכרתי באחים שלי,
נוגייקה ומיטולקה."
ובינתיים שני גברים שמעו. אלה היו
באמת האחים שלה. הם שחררו את
הנערה וברחו יחד אתה.
מיירחפאק ראתה את הבורחים
והתחילה לקרוא:
"בתי! בתי, חזרי!"

אבל איש לא ענה. והיא יצאה מהירנגה
וראתה את הבורחים. מיד התחילה
לרדוף אחריהם וקראה:
"תיזהרו. אתפוס אתכם ואוכל את
כולכם!"

הבורחים ראו כי המכשפה מתקרבת
אליהם ואז אמרו האחים לנערה:
"אחות, מיירחפאק פצעה אתך באצבע.
אז אולי קצת כוחות כישוף עברו גם
עליך. תעשי משהו שהיא לא תשיג
אותנו."

הנערה לקחה אבן, שמה אותו על
הדרך ומרחה אותו באצבע הפצועה.
האבן נעשתה מיד לסלע רחב וגבוה
מאוד.

אך מיירחפאק יכלה לעבור את הסלע,
כי הייתה ענקית גבוהה מאוד. היא
הייתה כבר בצד שני והמשיכה רדוף
אחרי הבורחים.

שוב אמרו האחים:
"אחותנו, תעשי דבר מה שהמכשפה
לא תתפוס אותנו!"

והנערה נשפה על האצבע הפצועה
ועשתה בה קו על האדמה לרוחב
הדרך. ומיד במקום הקו הופיע נהר
רחב.

נעצרה מיירחפאק והתחילה לצעוק:
"בתי, בתי, איך אעבור את הנהר?"
"תשתי את המים שבנהר" ענתה לה
הנערה.

התכופפה המכשפה והתחילה לשתות
מים. שתתה, שתתה, גמרה לשתות
את כל הנהר, הבטן שלה נעשתה
גדולה מאוד והתפוצצה.